

дѣто правяше закуска. Врѣчи ми една мастилница, пера и нѣколко листове книга, които бѣ си доставилъ.

Сърдцето ми горѣше отъ нетърпѣніе да пишѣ на Лодоискѣ, но умътъ ми не стигаше дѣ ще намѣриѣ таквоя сгодна мѣсто, дѣто да сѣднѣ да пишѣ и да мя нѣ смущаватъ любопытныѣ. Но понеже Болеславъ бѣше вече прѣдизвѣстенъ, че стаитѣ, дѣто спяхмы минжлѣтъ пощъ, само за спаніе ще ни послужатъ, азъ исхытрувахъ едно ухыщреніе, което сполучи чудесно. Слугытѣ на Дурлинскаго пѣяхъ съ мнимыйтѣ ми братъ, и мя поканихъ и мене да зема участіе въ винопїеніето имъ.

И тѣй азъ зехъ да пїѣ съ голѣмо присърдце, и едно слѣдъ друго испихъ нѣколко чаши отъ виното което не го бываше никакъ, тѣй що колѣнѣтѣ ми зехъ да подхлѣцватъ, языкътъ ми да ся заплита и да захвелкува, и захванѣхъ да приказвамъ на тѣзи веселы дружина всякаквы смѣшны и чудноваты работы. Съ една рѣчь толкозь искусно ся приторихъ на пїанѣ, што и самъ Болеславъ ся излѣга. И растреперанъ отъ страхъ да не бы, въ такъвъ единъ часъ, когато бѣхъ расположенъ да дрѣнкамъ каквото ми дойде до устата, да истърва нѣкоякъ отъ скрышнытѣ ни работы, Господа, казува на пїющытѣ, братъ ми днесъ не е на себе си, и това може бы да е отъ ранжтѣ му. Нека не го присиямы вече да пїе и да барбори, че може да го повреди, но ако искате да мя задължите, помогнѣте ми да го занесемъ на постелкѣтѣ му.